

Dagbog fra Sri Lanka

Fredag/lørdag d. 17/18-12-82:

Vi stod op kl. 5.15, spiste morgenmad og fik pakket de sidste ting. Vi havde aftalt med Lars, at han skulle køre os til bussen i Guderup. Hele familien mødte op for at sige farvel til os. Det var godt vi havde aftalt at Lars skulle køre, for der kom en ordentlig haglbyge, så det hele var hvidt. Vi kom til Sønderborg uden problemer. Det kneb lidt med at finde bussen, der skulle køre os til banegården. Det gik selv om vi måtte gå et stykke vej med fuld oppakning. På banegården så vi nogle, der også skulle ud og rejse med Tjæreborg. Vi nåede toget og spiste vores første madpakker. Det sneede det meste af vejen til Fredericia. I Fredericia skulle vi skifte tog. Det var ca.10 minutter forsinket. Vi havde pladsbillet fra Fredericia. Da vi kom til den kupé hvor vi skulle være, viste det sig at være en ryger-kupé og alle havde lige tændt deres smøg, så vi var lige ved at gå igen. Men heldigvis kunne vi gå op på færgen og få lidt frisk luft. Vi spiste vores madpakker og købte en avis. Da vi kom ned i toget igen, var det ikke bedre med osen, snarere tværtimod for nu var det cigar-os. Over Sjælland kørte toget meget hurtigt, men det havde også lidt tid, som skulle vindes ind. Da vi kom til København, tog vi med Lufthavns-bussen ud til lufthavnen, det kostede 14 kr. pr. person. Da vi kom derud, var folk allerede begyndt at tage opstilling ved den skranke, hvor vi skulle mødes. Da der var gået lidt, fik vi lov til at checke-in, der hvor vi stod. Vi fik afleveret vores bagage og gik ind i afgangshallen, hvor vi købte to meget dyre øl. Derefter købte vi rom og cigaretter i tax free shop. Så kom det store øjeblik hvor vi skulle ud og flyve. Det var en Jumbo vi skulle flyve med og hvor var den stor. Der kunne være 373 personer og der var næsten fyldt op. Vi lettede kl.17.10 og det første vi fik, var en "hot tie"(stavemåde?), en klud som var vredet op i kogende vand tilsat parfume. Den skulle vi vaske fingre og ansigt med og det virkede ganske forfriskende. Af mad fik vi to stykker dansk smørebrød, et med rejer og et med leverpostej, desuden øl eller juice samt kaffe. Det var dårligt vejr over Tyskland, så der skulle vi spænde selen. Vi fik udleveret hovedtelefoner, så vi kunne høre radio. Der var 5 programmer med forskellig slags musik. Ved 19-tiden landede vi i Paris. Da vi lettede igen fra Paris, var flyet helt fyldt. Vi fik igen en varm klud og tørret ansigt og hænder med. Denne gang viste vi jo præcist hvordan vi skulle gøre. Efter et stykke tid i luften, fik vi en eller anden paté til forret, tornedos med sovs, gulerødder, rosenkål som hovedret og til dessert hindbær og æbleskiver med flødeskum. Der var også ost med forskellige brød. Til hovedretten kunne man vælge mellem rød - og hvidvin, til desserten var der kaffe. Derefter fik vi udleveret hovedpude og tæppe samt serveret vin, juice eller øl, inden der blev vist film. Det var meningen man skulle kunne vælge mellem at sove eller se film, men det er meget svært at sove, når der sidder en fuld svensker lige bagved, som slet ikke tager hensyn til andre. Til sidst truede personalet ham med, at hvis han ikke opførte sig ordentlig, ville han blive sat af (og anholdt), når vi mellemlandede i Abu Dhabi. Der havde vi en times ophold, hvor vi kunne gå ud af flyet og over i transithallen. Det var skønt at få rørt benene efter den lange flyvetur. Der var meget flot i transithallen, der var i to etager med mosaik på væggene. Midt i bygningen var der en stor søjle, hvor vandet løb ned af. På loftet var der blå mosaik i meget flotte mønstre. Medens vi gik og strakte benene, mødte vi en ældre dame, som havde fået en ny hofteskål indopereret for nogle år siden. Sidste vinter var hun faldet og havde flækket en fodrodsknogle, så hun var nødt til at gå med stok. Hun havde været på Sri Lanka to gange før og der havde hun fået nogle venner, som hun skulle besøge. Hun havde prøvet lidt af hvert, været til fest hos de indfødte, hvor hun havde danset hele natten. Det havde været lidt hårdt for hende, fordi hun var den eneste dame til at danse, de indfødte damer skulle lave mad. Hun fortalte at det de manglede mest var tøj,

Dagbog fra Sri Lanka

som næsten ikke var til at købe for penge. Men dem hun skulle besøge hørte til overklassen, så de var bedre stillede end de fleste. Hun kunne blive ved med at fortælle, selvom hun havde lidt svært ved at tale. Men jeg beundrede hende, for at hun turde tage med på sådanne en lang og hård tur. Vi skulle tilbage til flyveren, det var ved at være tid til at gå i luften igen. Mens vi gik tilbage til flyveren så vi, da det nu var blevet lyst, de store sandbjerge, som lå rundt om lufthavnen.

Da vi gik i luften, fik vi igen våde klude og vi kunne mærke de hjalp mod den tørre luft i flyet. Til morgenmad kunne vi vælge mellem tornedos eller æg og brød. Vi valgte æg og brød. Æggene var spejlæg der var meget varme og der var pølser og bacon til. Frisk frugt, rundstykker, en varm bolle med smør og marmelade. Skråt over for os sad en dame, som havde været på Sri Lanka i april og hun fortalte os en hel masse om landet og dets befolkning. Endelig kom vi til Sri Lanka, vi landede kl.12.45 lokal tid.

Vi så en masse palmer under indflyvningen til Colombo lufthavn. Da vi steg ud af flyveren, var det meget varmt og luftfugtig-heden var stor. I flyveren havde vi udfyldt en formular, med navn og adresse samt hvor mange penge vi havde med. Denne formular skulle de se i tolden og vi fik desuden et stempel i vores pas. Men det tog lidt tid, for vi var jo mange mennesker der skulle gennem tolden. Vi fik udleveret vores kufferter og gik ud til Tjæreborg-bussen, hvor en guide fortalte os hvad der derefter skulle ske. Der var gået lidt kludder i deres system, så nogen var kommet ind i den forkerte bus, men efter lidt snakken frem og tilbage, lykkedes det at få placeret folk i de rigtige busser. Så begyndte ellers lidt af en barsk bustur. Den første tid vi kørte, regnede det en smule, men det var kun behageligt, det kølede i det mindste lidt. Hele vejen fra lufthavnen uden for Colombo og til Hikkaduwa, var der huse alle steder, så det føltes som en stor sammenhængende by. Halvdelen af vejen kørte vi gennem kokosplantager. Der var hele tiden meget trafik så det var ikke særligt behageligt, at køre den lange tur til Hikkaduwa. For det første kørte vi i venstre side af vejen, og for det andet er vejene smalle og dårligt vedligeholdt med store huller. For det tredje, var der mange gående, som gik ret langt ude på vejen. Der var ligeledes mange cyklende og der var ikke nogen, som tog hensyn til hinanden. Der var nogle røde busser som kaldtes, "THE RED DEVILS", (de røde djævle), og det var ikke uden grund, for det var bare et tut i hornet og så af sted. Ikke nok med at de kørte helt vildt, busserne var også i en meget dårlig stand og altid propfyldt med mennesker. Den bus vi kørte i, kørte meget stærkt, efter vores mening alt for stærkt. Jeg tror ikke at der var ret mange i vores bus, der kunne sige sig fri for at have sovet på et eller andet tidspunkt på turen til Hikkaduwa. Det var næsten umuligt at holde sig vågen både p.g.a. varmen og p.g.a. den manglede søvn i flyveren. Husene var meget dårlige, mange af dem var bare stråskure med bananblade ovenpå som tag. Vi så også nogle "bilværksteder", hvor det hele bare lå på jorden. Andre steder var der slagtere hvor kødet hang lige under taget, de stod næsten ude på gaden og slagtede, mens hundene nysgerrigt stod og håbede at der blev noget til dem. Kvinderne gik klædt i "sari" og mændene gik i et stykke stof, der lige var svøbt rundt om hofterne. Vi så ikke ret mange tykke mennesker. Det med kloaker kendes ikke her, der er kun åbne render. Kokosnøddeskaller ligger bare der hvor de blev spist. De hellige køer går over alt og de fik lov til at spise alt det de ville. Biler og cykler måtte stoppe op, hvis en ko ville over vejen. Endelig kom vi til hotellet. Vi fik et glas ananassaft som velkomstdrik. Det var dejligt, for vi var meget tørstige. Klokkeren var 17 da vi kom til hotellet. I vores værelse er der en stor seng, et lille bord og 2 stole. Badeværelse samt wc hvor cisterne låget er revnet og i brusekabinen er der kun en lille rist, hvor vandet kan løbe væk. I loftet over sengen sidder der en stor loftvifte, desuden er der et skab og et stort spejl. Det er lidt sparsomt med lys i værelset, der er godt nok sengelamper, men hvis man ligger i sengen og vil læse er det

Dagbog fra Sri Lanka

meget dårligt lys. Der er en terrasse med udsigt over havet, og vi kan se masser af palmer (King coconuts) og i haven ved siden af hotellet, står der et træ med hvide blomster, det er et Tempeltræ. Der er massevis af krager overalt på øen. Da vi var ude på terrassen så vi et lille firben, en gecko, som er god at have på værelset, fordi den tager myggene. Vores bagage var ikke kommet, det var lidt dumt for vi kunne ikke komme i bad, før vi havde vores håndklæder og rene tøj. Vi smed de lange bukser, det var skønt at få dem og skoene af. Vi lå og hvilede os lidt på sengen, inden Kai gik ned for at spørge efter vores bagage, men den var desværre ikke kommet endnu. Da den ikke var kommet, gik han ind i baren for at få en øl. Men han havde kun dollar og dem kunne han ikke betale med, derfor sendte bartenderen bud efter en roomboy, der hentede en mand i juvelerforretningen overfor hotellet. Han kom og hentede Kai og de gik over i forretningen hvor Kai fik vekslet, og derefter kunne han få sin øl. Kai nåede også at snakke med en dansker, der arbejdede på Rigshospitalet med medico-udstyr. Imens lå jeg og sov på værelset. Endelig kom vores bagage og vi fik et bad og iført os sommertøjet. Vi skulle spise kl.19.30. Til aftensmad fik vi tomatsuppe (varm), fisk med pommes frites, hvidkål, revet gulerødder blandet med agurk og tomater. Vi kunne ikke finde ud af hvad det var for en fisk, men den smagte godt, det mindede lidt om haj, meget fast i kødet. Til dessert fik vi en skive ananas med en slags sirup ovenpå. Vi delte en øl til maden og derefter fik vi kaffe. Da vi havde spist gik vi op på værelset og jeg skrev lidt i dagbogen, men jeg havde meget svært ved at koncentrere mig, fordi det var meget varmt og jeg var meget træt. Vi gik i seng kl.21.15, fordi vi kun havde sovet 1-2 timer i flyveren.

Søndag den 19-12-82:

Vi stod op ca. 7.30 efter at have sovet dejligt. Vi gik ned og spiste morgenmad. Til morgenmad fik Kai brød med marmelade og smør. Jeg fik 2 æg og brød med smør. Kai fik frugt, banan og papayafrugt samt ananas. Da vi havde spist, tog vi et bad og fik rensset Kai's sår, derefter gik vi til informationsmøde. Det var på hotellet, der lå ved siden af. Til mødet fik vi arrack med passionssaft og den smagte vældig dejlig. Det meste af det vi fik at vide til mødet, havde vi selv læst i den mappe, der lå i receptionen. Efter mødet gik vi ned i hotellets have, der kunne man få liggestole. Da vi stod og så ud over havet, var der en af de indfødte, der spurgte hvor vi kom fra og vi fortalte at vi kom fra Danmark. Den ene sagde at vi skulle komme ned på stranden og pludselig havde vi en indfødt ven. Vi fandt en plads på stranden, hvor vi kunne sidde. Han fortalte at han havde venner fra Danmark. Hans arbejde bestod i at være guide for turister, når de kom til øen. Han fortalte at ville han have arbejde, skulle han betale ca. 3000 Rp. d.v.s. ca. 1500 kr. under bordet, for at få arbejde ved regeringen. Det hele er næsten ejet af regeringen. Han fortalte at man skulle passe på med at lade penge og smykker ligge fremme på værelset. Vi har lejet en box til vores pas og penge. Han kom også med en frisk ananas til os og hvor smagte den dog godt. Han var ude på at få os med på en tur til Kandy, hvor vi skulle overnatte og bagefter køre videre til Sigiriya. Han ville vise os alle de ting vi kunne se med Tjæreborg, men til den halve pris, d. v. s. ca. 1000 Rp. for to personer. Han kunne også vise os Galle, hvis vi var interesseret. Han fortalte os meget, men det kniber endnu lidt med det engelske. Det var overskyet da vi lagde os ned på stranden, men lidt efter kom solen frem. Vi gik i vandet og det var slet ikke koldt, men vandet var meget salt og der var meget understrøm, fordi det var ved at blive højvandet. Uden for hotellet, ligger der et koralrev og det er

Dagbog fra Sri Lanka

meget godt, fordi det beskytter stranden for den værste brænding. Vi skulle passe meget på ikke at blive sejlet ned af de både man kunne leje. Man kan leje dem og sejls ud og se på koralhavet og fiskene, for der er glas i bunden af båden. Men bådmotorerne udnytter vist ikke benzinen ret godt, for det lugter som om det er det rene benzin, der kommer ud af udstødningen. Vi lagde os på stranden og Winnie som den indfødte hed, passede på vores ting mens vi var ude og bade. Da vi lagde os på stranden igen, kom Winnie og vi aftalte med ham, at han skulle vise os et tempel samt hvor banken i Hakkaduwa lå. Da vi havde været i vandet 2 gange, begyndte det at regne, så vi gik op på værelset for at få et brusebad og skrive dagbog. Vi bestilte en øl og jeg skulle have en Arrack-cocktail med frugtjuice, men jeg fik den rent med is i. Det var stærkt, så det hældte vi ud og jeg fik øl i stedet for. Vi havde jo aftalt med Winnie, at vi skulle ud og se byen, så vi mødte ham udenfor hotellet. Han havde været hjemme og skifte tøj, så vi kunne næsten ikke kende ham. Han førte os gennem byen op til torvet hvor bus-stationen lå. Der lå olie overalt på vejen, så vi gik en anden vej op til templet. Vi kom henover jernbanen og så at der var sort af mennersker på skinnerne, som nærmest blev brugt som sti. Det kan jeg godt forstå, fordi der behøvede de ikke tage hensyn til de røde busser. Der behøver de kun tage hensyn til toget, men de vidste i forvejen hvornår det kom. Vi gik forbi mange dårlige huse og ind imellem var der også nogle rigmands-huse. De var bygget mere solidt kunne vi se og haverne var også mere anlagte. Vi kom til templet hvor der var en stor plads. På pladsen stod der et stort bo-træ, som var ca. 2000 år gammelt. Da vi skulle ind på pladsen hvor det store træ stod, skulle vi have skoene af. Vi kom ind i templet, men vi skulle først spørge om vi måtte se det, fordi vi skulle have en nøgle. Winnie fortalte en historie om alle malerierne på væggene, der var også en stor Buddha figur. Der var en af figurerne, som havde et slør foran. Der gik mange munke, de havde et orange klæde om sig. Mange af munkene var små drenge og Winnie fortalte, at hvis de var født på en bestemt dag i maj måned, blev de automatisk munk, men man kunne dog godt sige nej. Der var malerier overalt og de var meget flotte. Efter vi havde været i templet, gik vi ud i junglen og det var simpelthen lige meget hvor vi gik, der boede mennesker overalt. Det ene hus mere elendigt end det andet og der var en masse børn alle steder. Vi kom til en fabrik, hvor de lavede batik, det var en stor fabrik hvor der normalt var omkring 60 piger, der sad og lavede batik. Et stykke klæde af den største slags tog det omkring to dage eller mere at lave. De fik løn efter hvor mange stykker de lavede. Det var meget billigt, når vi tænker på det arbejde der var ved at fremstille det. Vi gik videre gennem junglen til en anden fabrik(som de kaldte det), hvor de vævede stof til sari, d.v.s. meget tyndt stof. Det var silke sagde de, men det tror jeg ikke det var. Vi gik videre og kom til et sted i junglen, hvor der var flyvende hunde, der sad og sov i et træ. Børnene gjorde et stort arbejde for at få dem til at flyve, det lykkedes også til sidst. Det var meget sjovt at se disse store flagermus, som havde et meget stort vingefang. Vi gik rundt i en skov af bananpalmer, papayatræer, limetræer og kokospalmer. Det var en skam at det var lidt overskyet, fordi det var lidt for mørkt til at tage billeder inde i junglen. Der var en masse fugle, men vi så dem ikke så tæt på, at vi rigtigt kunne se hvordan de så

Dagbog fra Sri Lanka

ud. Vi gik tilbage til hovedgaden igen. Vi gik ind og fik en gang og drikke, men vi kunne ikke få det vi ønskede, fordi der var ingen strøm. Men vi fik en dejlig passionsjuice. Det var ved at blive mørkt og vi var på vej til hotellet, men jeg ville gerne have nogle bananer og vi gik hen til markedspladsen. Der var meget mørkt, der hvor Winnie førte os ind. Der var vi ikke gået ind selv, men de bananer de havde, var meget dårlige, så vi købte nogle et andet sted. Derefter gik vi hjem. Vi tog et brusebad og skrev dagbog. Til aftenmad fik vi ministronesuppe og det var nærmest bøf stroganoff med spagetti og store karotter. Til dessert fik vi budding med karamelsovs. Derefter sad vi på værelset og skrev dagbog med en eller to drinks til.

Mandag den 20-12-82:

Vi havde stillet væggeuret til kl.7, men vi var meget trætte, så vi sov til kl.8. Derefter stod vi op og gik ned til morgenmaden. Aftenen i forvejen havde vi aftalt med en dansker, at vi skulle gå op og se et træværksted, hvor de lavede træarbejde i ibenholtt træ. Efter vi havde ordnet Kai's sår, gik vi ned på stranden, vi havde jo aftalt med Winnie, at vi skulle mødes. Vi lå lidt i solen, men det varede ikke længe, inden vi måtte krybe i skygge, for vi skulle passe meget på, fordi vi var blevet lidt røde den første dag. Winnie fortalte om sin familie, hans far var kommet til skade ved en arbejdsulykke og havde fået sat den ene arm af. Han havde en søster og en bror, men hans søster havde haft dårligt hjerte, så hun var død. De har jo ikke noget der hedder sygekasse eller andre forsikringer. Den eneste sikkerhed de har er at have nogle børn, der kan hjælpe med til at sørge for dem, når de bliver gamle. Vi fortalte ham også hvad vores forældre lavede. Efter vi havde været i vandet nogle gange, spiste vi vores ananas. Om formiddagen er det lavvandet, så kan man rigtigt se korallerne og de mange flotte fisk. Det er sådanne nogle fisk, som vi kun har i akvarierne. Da klokken var ca.14.30 gik vi på fra stranden og det var nu begyndt at blive lidt overskyet. Vi gik ind for at se om vi kunne finde Uffe, som den dansker vi havde mødt hed. Han var lige klar til at gå da vi kom, men han lovede at vente på os, mens vi lige gik op og fik skyllet det værste salt af kroppen. Vi gik med Uffe op til en lille landsby der ligger lige bag Hikkaduwa. Vi gik igen ad de små veje til landsbyen og der kom mange børn for at tigge om penge, slik eller kuglepenne. Det var helt dejligt at gå derinde i skyggen, selv om det også her var varmt. Når det så var palmer og bananpalmer vi gik under, var det jo noget helt andet end det vi var vant til. Vi kom forbi et hus hvor de blev ved med at sige til os, at det var jungle hvis vi gik videre. Pludselig kom der en lille sød dame og sagde til Uffe, at det var i det hus vi lige var gået forbi, at vi skulle ind i. Så kom vi ind i et lille rum, hvor damen's bror sad og skar i træ. Han lavede også masker til dans. Der var også et lille bageri i huset. I et andet rum stod der et stort bord, som de brugte til bagebord, men de var færdige med at bage for den dag. Omme bag huset havde de bygget en stor ovn til at bage deres brød i. De lagde bare nogle store brændestykker ind og så stillede de brødene ind oven på. Hvor de selv havde deres værelser ved jeg ikke, men de

Dagbog fra Sri Lanka

kan ikke have været ret store. Hun bød os på te og det er den skønneste te, jeg nogensinde har fået. Vi fik et stykke kage til, det var en mellemting mellem en krydderkage og en honningkage. Den var lidt stærk efter min mening. Der var også en banan til os. Da vi ville gå, spurgte de om vi ville se aber. Det ville vi godt og damen vi besøgte gik med os. Vi kom til et hus hvor en mand havde en abe i fangenskab. Han havde også nogle passionsfrugter, som han gav os. Men vi gav ham lidt penge for at se hans abe. De frugter vi fik sagde han at Uffe skulle spise hver dag, fordi så kunne han holde potensen oppe i mange år. Efter den tur gik vi hjem igen. Vi gik ind i baren og fik en gang og drikke, fordi vi var meget tørstige. Derefter gik vi op på værelset for at hvile os lidt, men vores hotel ligger lige ud til vejen, så der er en del støj fra vejen. Vi vaskede os og gik ned for at spise. Vi fik suppe med kødstykker i. Derefter fik vi kylling, men den var så sej at den var næsten umulig at spise. Det meste af vores kylling gik tilbage til køkkenet. Til dessert fik vi frisk frugt. Vi gik en tur, men det er farligt at gå på vejen om aftenen, fordi bilerne kører uden lys og de kører meget stærkt. Vi gik tilbage og købte noget at drikke i baren. Der sad vi og snakkede med Uffe til klokken 23, derefter gik vi op på værelset og fik skrevet lidt i dagbogen.

Tirsdag den 21-12-82:

Vi stod op kl.8 og spiste morgenmad, derefter gik vi op og vaskede os. Vi skulle have vekslet nogle penge, så det gik Kai ned og ordnede mens jeg skrev i dagbog. Vi gik på stranden kl.9.45. Vi mødte Winnie dernede og vi fandt med det samme et sted i skyggen, for vi var jo blevet lidt røde dagen i forvejen. Vi fik en King coconuts at drikke. Winnie skaffede os en snorkel og dykkermaske samt svømmefødder. Kai skulle prøve først, men det var ikke nemt at svømme med svømmefødder, når man aldrig havde prøvet det før. Winnie måtte hjælpe ham til rette og vise ham hvor han skulle prøve at dykke. Men efterhånden gik det helt godt med dykningen og Kai så mange flotte farvestrålende fisk og koraller. Vi gik i vandet et par gange i løbet af formiddagen og ved middagstid gik Kai og Winnie op i baren, for at få en gang og drikke. Winnie fortalte bl.a. at han ville stemme på regeringspartiet (de grønne) ved valget den 22-12. Derefter var vi i vandet et par gange til og ved 13-tiden, gik vi tilbage til hotellet. Vi fik skrevet et par kort og lidt i dagbogen, mens vi fik os en lille drink. Kl.16 gik vi ned i byen sammen med Winnie. Vi fik købt os 2 landkort, hver et par lange bukser og Kai fik syet en skjorte. (den blev syet på 1,5 time) Da vi kom tilbage fra traveturen, var vi blevet lidt tørstige, så vi var lige inde på stamværtshuset og få slukket den værste tørst. Da vi kom tilbage til hotellet, begyndte vi at pakke det sammen, som vi skulle have med på turen til Kandy og Anuradhapura. Ved 19.30-tiden gik vi ned for at spise. Vi fik kartoffelsuppe, fisk med braskartofler og is til dessert. Efter aftensmaden fik vi pakket færdig og skrevet lidt i dagbogen. Vi gik i seng klokken 22.15.

Onsdag den 22-12-82:

Vores vægge ur ringede kl.6, men det kneb lidt med at komme op med det samme. Der var meget varmt i værelset. Vi var nogle af de

Dagbog fra Sri Lanka

første, der fik morgenmad. Kl.8 mødtes vi med Winnie, som vi havde aftalt og derefter kørte vi til Colombo. Der var ikke ret meget trafik. Winnie og hans ven havde været til valg, inden de skulle møde os. De havde fået malet deres lillefinger røde, så kunne de tilforordnede se at de havde været og stemme. Det er helligdag for de fleste indfødte d.v.s. de må ikke drikke. De indfødte måtte heller ikke drikke spiritus dagen før valget, det er for at undgå at de kommer op at slås. Lidt uden for Bentota gjorde vi holdt, fordi Winnie og hans ven skulle ind og bede en lille bøn for vores tur, samt af med en lille skilling. I en af de små landsbyer vi kørte igennem, var der en der var død og der var pyntet med en hel masse frø fra bambus træer. Winnie fortalte at når en hindu var død, skulle han begraves inden 24 timer, men hvis det var en buddhist 2-3 dage. Der var mange af de byer vi kom igennem, hvor de grønne (det nuværende regeringsparti) holdt møde. Vi kunne kende det på de grønne hatte de havde på. I mange af de små landsbyer så vi mange mænd stå med deres små børn på armen og se på trafikken. Vi kunne også se at de havde taget deres pæne tøj på, fordi de skulle hen og stemme. Vi gjorde holdt i en lille landsby hvor Winnie's ven Basnayaka skulle tale med en ven. Han var politimand. Afstemningslokalet i denne by var på politistationen. Da vi nærmede os Colombo, blev der mere trafik og luften var tyk af benzin os. Bilerne på Sri Lanka udnytter ikke benzinen ret godt. De røde busser er forfærdelige, de tager ikke hensyn til nogen. De er så gamle og de fleste har store huller i karosseriet. Vi gjorde holdt i Colombo, fordi Basnayaka skulle lige besøge sin veninde, men hun var ikke hjemme. Før vi kom ind i Colombo City, var vi inde og få te. Vi fik buttede kager med fisk i. Det var meget stærkt. Jeg spiste ikke ret meget af det. På den anden side af Colombo, gjorde vi holdt ved en gummifabrik og en te fabrik. Vi gik ind i gummifabrikken, der var folk der arbejdede, selv om det var helligdag. Først så vi hvor den rå mælkemasse var, derefter kom den ind i fabrikken, hvor det blev kørt gennem en presse 4 gange. Derefter blev det sorteret efter kvalitet. Den helt hvide er den bedste kvalitet af gummi, jo mørkere farve jo dårligere kvalitet. En af mændene gav os en bold af gummi, men vi skulle selvfølgelig give ham en skilling for det. Bagefter gik vi ind i te fabrikken, her var der ingen der arbejdede. Uden for stod der nogle te buske, de er ikke større end en pryds busk hjemme. Det nyeste af skuddet på te busken er det bedste. Det næst nyeste blad er det næstbedste o. s. v. I fabrikken så vi hvordan teen blev ristet og sorteret i mange forskellige kvaliteter. Den bedste te er den der er grovest i bladene, jo finere teen er i bladene, jo dårligere er teen. Vi købte 1 kg af den bedste te og derefter gik vi ind, for at få noget at drikke. Jeg fik te og de andre fik sodavand. Jeg syntes at teen var så god, at vi skulle købe noget mere, det kostede kun 25 kr. pr. kg. Efter vi havde været på te fabrikken, kørte vi til Elefantørnehjemmet i Pinnawala tæt på Kegalla. Vi så en masse små elefanter. De var i den park, fordi de ingen far og mor havde. Vi kom da en af dyrepasserne skulle give dem middagsmad. De fik ris boller, som var dyppet i honning. De små elefanter havde nogle hår på ryggen, som var meget stive. Der var også nogle store elefanter, men de havde også været der siden de var små. Det var meget varmt da vi var der, så bagefter kørte vi ud til Winnie's onkel, som boede lige i nærheden. Der fik vi rød sodavand(koldt) med kiks til. Kiksen var med vanilje smag. Det var vist en rig familie for de havde både radio, fjernsyn, båndoptager og køleskab. Det var et stort hus og de havde også billeder af familien og deres møbler var

Dagbog fra Sri Lanka

meget fine, men samtidig også meget små. Det var dejligt at få noget at drikke, fordi vi var meget tørstige. Derfra kørte vi mod Kandy, det var en skøn tur. Vi kørte gennem det store område, hvor der er mange ananas, men vi kunne ikke se markerne fra vejen, men der var mange boder, hvor de solgte dem. Vi drejede væk fra hovedvejen og kørte lidt op i bjergene. Der var mange rismarker og de kan høste ris ca. 3 gange om året, her på Sri Lanka. Da vi kom til Kandy, kørte vi til den Botaniske Have og her mødte vi dem fra Tjæreborg. Vi kørte rundt med bilen det var bedre, for så kunne vi stoppe op de steder, hvor der var noget interessant at se. Vi så en afdeling med krydderier, som de brugte på Sri Lanka før der kom medicin til. Vi så en masse forskellige blomster, der var også nogle, som vi havde som stueplanter derhjemme. Vi så en masse store bambus, men vist ikke at bambus kunne blive så store. Der var et kæmpe stort palmetræ, som der var en dreng der kravlede op i, mod en lille skilling. Han viste os at han havde brændt sine fødder. Han havde bare et reb rundt om fødderne. I parken var der en sø og inde i midten, var der en ø, som forestillede Sri Lanka. Derefter kørte vi hen for at se væksthuse, hvor der var Orkideer og Begonier. Der var 400 forskellige Begonier og ca. 150 forskellige Orkideer. Vi kørte derefter til hotellet, der lå lidt uden for byen. Vi fik et værelse og satte os hen for at få noget at drikke og spise. Vi fik øl og frugt. Mens vi sad og drak øl, skrev vi dagbog. Vi havde aftalt med Winnie, at vi skulle mødes med dem kl.17.30. Pludselig fik vi travlt, fordi vi kunne ikke få blitzen til at virke. Kai prøvede om han kunne lave den, men det kunne han ikke. Vi kørte til Kandy og der var vi inde og se marked. Det var en stor firkantet bygning i 2 etager. Det var et flot indkøbscenter efter deres forhold. Hvor vi kunne få alt hvad hjertet kunne begære. Vi kørte derefter til "tandens tempel". Der er buddismens helligste sted på Sri Lanka. Det er Buddhas tand, der ligger i dette tempel. Vi så også nogle buddhister, der var henne og bede. Det må være rigtigt væmmeligt hvis man gerne ville bede til Buddha og alle de turister så på, mens man lå der og bad. Der var en ceremoni i gang da vi kom. Det var tre munke der spillede tromme og en der spillede på fløjte. Vi så også et bibliotek med gamle billeder, der var skrevet på bambus træ. Der var et sted på loftet, hvor der var malet et billede, det var 9 damer der dannede en elefant, der var flere rum med buddhaer i guld og sølv. Winnie fortalte at for nogle år siden, havde Sri Lanka ikke fået regn i et halvt år, så stillede alle mennesker sig ude på vejen og så lukkede de op for det skrin, hvor Buddha's tand var i og straks begyndte det at regne. Ligeså engang hvor de havde fået for meget regn, da lukkede de kun lidt op for skrinet og det holdt op med at regne. Winnie og Basnayaka havde fortalt, at vi skulle lade vores sko stå i bilen, fordi der var så mange folk, der kom og satte deres sko, så vi ville få svært ved at finde dem igen. Det var godt vi gjorde det, fordi der var så mange sko, at man kunne åbne mange skoforretninger med de mange sko. De fortalte også at når præsidenten kom, så talte han til folkene fra "tandens tempel", fordi der var en stor balkon. Det var rart at have to lokalkendte med, fordi de kendte andre veje vi kunne gå, hvis der var mange mennesker. Vi kørte til et sted, hvor vi skulle hen og se kandydans. Vi fik noget at drikke, mens vi sad og ventede på at dansen skulle begynde. Det var meget flot, musikken var med trommer og fløjte. Man blev helt grebet af den kraftige rytme. Det var bare svært at se hvad dansen skulle forestille. Bagefter gik vi ud og så på to, der skulle gå på gløder. Mens de gjorde det, var der

Dagbog fra Sri Lanka

trommespil til. De varmede lidt op med at smide noget fosfor op i luften og satte derefter ild i det. Det var lidt farligt, fordi det var et lille rum vi var i og taget var af tørrede blade. Det endte med at de var helt vilde. Kai så dem efter i øjnene om de måske var "høje", men det var de ikke. De var bare så ophidsede af at følge rytmen i trommerne (tror jeg). Da det var overstået, kørte vi hen på en kinesisk restaurant for at spise. På grund af valget kunne vi ikke købe øl. Dagen før valget og på valgdagen og dagen efter, måtte der ikke udskænkes øl eller spiritus. Det var en stor kinesisk restaurant vi var på og der var møg beskidt. Det var Basnayaka's ven der serverede og han sagde, at der var noget af maden, der ikke var godt. Vi fik bestilt spagetti med grøntsager i, men det smagte ikke godt sagde Basnayaka. Det var fordi at folkene der plejede at arbejde i køkkenet havde fri. Vi skyndte os at køre hjem til hotellet. Der kunne vi få øl, men det var kun fordi at Winnie kendte folkene på hotellet godt. På hotellet så vi fjernsyn, mens vi drak vores øl. De fortalte at det var en tamil film, som blev vist i fjernsynet, så derfor kunne de ikke forstå det. Det var en mærkelig fornemmelse, at de sad og talte om os uden at vi kunne forstå hvad de sagde. Klokkeren var 23 da vi gjorde os klar til at gå i seng. Det var nogle værre hængekøjer vi skulle ligge i, men vi fandt ud af det alligevel og det var jo heller ikke noget dyrt hotel.

Torsdag den 23-12-82:

Jeg vågnede ved 6-tiden og skulle på wc. Jeg gik i seng igen, men måtte op igen kort tid efter, jeg havde "tynd mave" og det var ikke spor sjovt. Vi spiste morgenmad, men midt i det hele skulle jeg igen på wc. Kai måtte fortælle at jeg havde dårlig mave, så kom værten med noget te med nelliker i. Han sagde at jeg skulle spise nogen ved siden af også. Det var lidt stærkt, men det hjalp. Vi kørte kl. 7.45, vi skulle tilbage gennem Kandy. Det første stop var i krydderihaven i Matale. Der var en mand der viste os rundt. Han viste os peber træer, vanilje buske, kakao, kaffe og en masse andre træer og buske. Bagefter sad vi ved en bænk og han viste os en masse af krydderierne, som var forarbejdet. Jeg var helt god til at gætte, hvad det var for nogle krydderier. Vi fik te der var blandet med ingefær, vanilie, kardemomme og nelliker. Det skulle være godt for maven, når man havde dårlig mave. Winnie havde fortalt manden der viste os rundt i krydderihaven, at jeg havde maveproblemer. Den var virkelig virksom denne te. På vejen mellem Matale og Dambulla, var vi inde og se et hindutempel. I templet var der en ceremoni i gang, men det var ikke til at se hvad det skulle forestille. Der var mange flotte guder, men de tror jo ikke på noget bestemt. Det var meget sjovt at se, det var bare en skam, at de havde sat et bliktag over templet. Derefter kørte vi til Dambulla, som er et gammelt tempel, der er hugget ind i klipperne. Men for at komme derop, skulle vi op af en stejl klippevæg. Der sad mange fysisk handicappede, der manglede arme eller ben. Der var 250 trin op til templet, så det var lidt hårdt, da jeg havde ondt i maven. Det var også varmt at gå derop, men det var det værd. Vi så en masse Buddha-figure, som lå eller stod. Der var også en masse malerier og det hele var malet med naturfarver, altså farver lavet af planter. Der var et sted i en grotte, hvor det dryppede ned i en krukke hele dagen. Vi var lidt heldige, fordi templet lukkede kl.11 og vi kom kl.10.30. Vi så også den kæmpe nøgle, som var beregnet til at

Dagbog fra Sri Lanka

låse templet op med. Nøglen vejede ca. 3 kg. På templet var der en masse halvt vilde aber. De var vant til at se mennesker kunne man se, for de kom tæt på os. Da vi kom ned fra templet, var vi inde og få noget at drikke. Det var et ulækkert sted, det var bare sådan et strå skur, der var knaldet op. Der solgte de også kiks og slik. Fra Dambulla kørte vi til Sigiriya, som er en fritliggende klippe på 200 m højde. Det er resterne af en borg fra dengang Sigiriya var hovedstad. Vi gik gennem resterne af haven og op til vandopsamlingsstedet. Derfra gik vi videre op ad nogle jerntrapper hvor der var freskomalerier på væggene. De var flotte, de var også malet med naturfarver. Men det har været hårdt for malerierne de sidste år. Derfor var der sat en vagtpost, der skulle passe på at der ikke var nogle der ødelagde malerierne. Derfra gik vi videre op af trapperne, det var hårdt, fordi det var støbte trappetrin og de var høje. Endelig kom vi op til stedet, vi havde set i fjernsynet. Der var to løvefødder og en trappe der førte videre op til det store svømmebassin. Men der gik vi ikke op, fordi der var ikke så meget at se og det var lidt farligt, fordi det havde lige regnet så trinene var glatte. Men det var en fantastisk udsigt vi havde deroppe fra. Winnie fik også fortalt hvordan det med helikopteren vi havde set i det tyske fjernsyn var foregået. Vi havde bare fortalt ham at vi havde set det i fjernsynet. Men de indfødte, der solgte sodavand fortalte ham så, hvordan det var foregået, så det var det store samtaleemne deroppe. Efter vi havde fået lidt at drikke, gik vi ned igen. Det gik lidt nemmere. Vi kørte hen på et "Gasthaus" for at få noget at spise. Jeg fik te og sandwich og Kai fik øl. Winnie og basnayaka gik et andet sted hen og fik noget at spise. De var færdige med at spise inden vi fik vores mad. Det var godt med lidt at spise og drikke. Derfra kørte vi til Anuradhapura. På den strækning så vi en masse steder, hvor der var oversvømmelser. Vi kom til Anuradhapura kl. 15.15. Vi blev vist os ind på værelset og det var en dårligere kvalitet end natten i forvejen. Badeværelset var under alt kritik, wc'et stod på en forhøjning i den ene ende og bruseren midt foran. Selv om det var noget gammelt noget, var der ikke så rent, som på Coral Sands. Men vi syntes det var i orden for en nat. Vi satte os ud på terrassen og fik noget at drikke. På det andet værelse ved siden af, boede der nogle hollændere, de havde en lille dreng med. De skulle være på Sri Lanka i 9 uger, men så havde de heller ikke mere ferie, når de kom hjem. De havde cykler med og de tog toget rundt på øen. Vi fik skrevet lidt i dagbogen, mens vi sad der. Der var lidt problemer med at få bestilt maden. Vi var ikke så sultne, at vi kunne spise 3 retter, men vi måtte bestille det alligevel. Der var så mange myg, så vi skulle lukke vinduerne på værelset. Det havde lige regnet, derfor var der så mange myg. Kai viste Basnayaka, hvordan han skulle rense sin kassettebåndoptager, det viste sig også, at der var en løs forbindelse i den ene højttaler. De fik det ordnet nogenlunde, men det knob med værktøjet. Til sidst måtte vi gå ind, fordi vi ikke kunne være på terrassen for myg. Kl. 19.30 gik vi ned og spiste aftensmad. Vi fik en suppe med en masse grøntsager i, derefter fik vi kød med gulerødder, bønner, stegte kartofler, ris, agurk og to andre ting, som vi ikke kendte. Vi fik ananas til dessert og te bagefter. Da vi var færdige med at spise, skulle Winnie og Basnayaka til at spise. De fik skylleskål til at skylle fingre i. Så fik de serveret ris med flere forskellige grøntsager til. De spiste med fingrene. De lavede nogle kugler

Dagbog fra Sri Lanka

af risen og så ind i munden. Der fik vi set, hvordan de indfødte spiste. Vi så fjernsyn, hele værtens familie sad også og så det. Der var nemlig spisestue i deres dagligstue. Der var bare et forhæng ind til deres soveværelse. Hollænderne og en tysker sad og skrev dagbog, så jeg begyndte også at skrive. Kai og Winnie fik en arrack mens jeg skrev. Vi gik i seng kl.22.

Fredag den 24-12-82:

Vi stod op kl.6, efter at have sovet meget godt. Spiste morgenmad og fik betalt. Vi kørte kl.7.30. Vi kørte hen til det hellige botræ, det er et 2200 år gammelt træ fra Buddha's tid. Det var understøttet flere steder. Rundt om træet, var der et hegn, der var lavet af guld. Vi så en præst, der stod og messede for et ungt par. Winnie fortalte at det var fordi de havde en dreng og en pige, men nu ville de gerne have et barn mere. Der hang en masse flag. Winnie fortalte at det var nogle mennesker der var kommet for at bede om noget, når det så var gået i opfyldelse, kom de med flag og blomster i taknemmelighed til Buddha. Derefter kørte vi til Ruvanyelisiya dagobaen. Det er en massiv halvrund bold med et spir oven på. Den er ca. 2000 år gammel. Det er fantastisk, hvordan de kunne bygge sådanne noget stort noget dengang. For 10 år siden malede de dagobaen, det tog 2 mdr. at male den, men så blev det regnvejr, og alt malingen regnede af. Winnie fortalte at da de malede den, faldt en af malerne ned, men der skete ham ikke noget, det var fordi at det var Buddha's vilje, at der ikke skulle ske ham noget. Derefter kørte vi til de kongelige bade Bassiner "Kutlam Pokuna". Det var to store bassiner, et til kongen og et til dronningen og det var kun dem der måtte bade i det. Derefter kørte vi hen til Dronningens palads, det eneste der var tilbage var en månestein. Det er ikke en ædelsten, men en udhugget sten. Der var flere forskellige mønstre og det mønster bruges meget på tøj. Det var et kæmpe område, hvor den gamle hovedstad havde ligget. Derefter kørte vi til Isurumunia Vihara, det var et lille tempel med buddha figurer. Udenfor var der et lille relief af "det elskende par", som det blev kaldt. Der var et bassin med vand og fisk i. På klippevæggen var der et billede af en elefant. Den badende elefant, som det hed. Derfra kørte vi til Puttalam, og på det stykke var der mange små grøntsags boder. Der var folk virkelige fattige. Kai var inde i en bank og få vekslet penge, men han måtte ind af bagdøren, fordi de var ved at holde middagslukning. De slog op i bøgerne hele tiden fortalte han, og det tog sin tid. Banken havde kun åben en time om formiddagen og en time om eftermiddagen. Jeg blev i bilen, mens de var inde og veksle penge. Pludselig var bilen omringet af en masse børn, der bare stod og så ind på mig, det var en mærkelig fornemmelse. Selv om de var fattige, så tiggede de ikke om noget. Et sted var Kai henne og tage billeder af nogle vandbøfler og han skulle ikke betale noget. På denne strækning var det meget øde. Vi var inde og købe nogle frugter og Winnie og Basnayaka skulle have noget frugt med hjem til deres familie til julemiddagen den 25. Fra Puttalam og til Colombo var der mange kokosplantager, men der var også mange rigmands huse. I det område lå der også mange kristne kirker. Basnayaka skulle ind og aflevere de grøntsager han havde købt til hans kæreste. Der blev vi budt på juice og kage. Det var en roulade med 3 farvet creme indeni. Hendes søster var ved at undervise andre piger i at lave mad. Vi sad i en lille stue og der havde de fjernsyn. Der var også et skab med glaslåger i, der stod alt lige fra glas til parfume.

Dagbog fra Sri Lanka

Det var vist en udstilling af alle deres fine ting. Før vi kom til Basnayaka's veninde, var vi inde og få en sandwich på et lille spisested. Det var et sted hvor Winnie også var vant til at komme. Her fik vi dobbelt portion for samme pris, fordi Winnie kendte dem. I Colombo skulle vi ind i den duty free shop og købe whisky til Winnie og Basnayaka. Der stod en hel masse indfødte udenfor forretningen og ventede på, at der var nogle, der ville køre for dem. Vi skulle betale for at komme ind og samtidig vise vores pas. Da vi kom ind, hvor vi skulle købe spiritus, skulle vi igen vise pas og skrive under på nogle papirer. Så kom vi til kassen, der ville de ikke veksle og de troede ikke på, at vi havde lige penge, men endelig lykkedes det at få dem til at veksle. Vi gik ind i forretningen ved siden af og købte film og det var det samme cirkus igen, så vi skulle ikke købe mere, når det hele var så besværligt. Ikke nok med det, men vi skulle også vise papirer for at komme ud igen. Der var meget trafik i Colombo, så der lugtede af os og møg. Det var en forfærdelig tur fra Colombo til Hikkaduwa, der var så meget trafik og det var meget varmt. Vi så en af de røde busser, som var fortsat lige ud i en bananplantage, men det overraskede os ikke. I en landsby var der også en der kørte ind i vores bil. Det var en anden bilist, som var ved at vende sin bil, og som ikke så vores bil. Der blev stor diskussion, men Winnie og Basnayaka kom hurtigt tilbage til bilen igen. Vi spurgte om ikke de skulle have fat i politiet, men det ville de ikke, når de havde os med, for det kunne tage op til 4-5 timer på politistationen. Der var heldigvis ikke sket så meget, kun en lille bule i den ene forskærm og i døren. Men det var ærgerligt alligevel, for bilen var kun 3 mdr. gammel. Basnayaka sagde at hans forsikring ville betale. Kai var glad for, at det ikke var os selv der kørte i en lejet bil, der kunne hurtigt være opstået nogle problemer med sproget. Da vi kom til Bentota skulle Winnie igen ud og bede til Buddha. Det begyndte at regne og det regnede hele vejen hjem til hotellet. Endelig var vi hjemme, vi havde kørt ca. 830 km. Det var jo juleaften, så vi blev vasket grundigt og tog det pæne tøj på. Til aftenmad fik vi suppe og noget de kaldte kylling, men det var det vi kaldte koteletter, det smagte helt godt, men vi var ikke så sultne. Til dessert fik vi grøn budding. Vi måtte skynde os at spise, fordi der var djævlendans efter middagen. Men det var ikke så godt, som det vi så i Kandy. Det var nogle børn der lavede det. Det tog lang tid, så folk gik inden det var færdigt. Vi sad og snakkede med Uffe. Mens vi havde været på tur, havde han været oppe og se arbejdselefanter. Han var taget derop med en af de røde busser og han var blevet så køresyg at han havde kastet op ud af vinduet i bussen. Efter vi havde fået en arrack gik vi ind på hotellet ved siden af. Der var der dans til levende musik. Det var et godt orkester, vi fik da også danset lidt, men vi svedte så vandet løb af os. Kl. 24 var der alle tiders fyrværkeri, samt kanonslag af den gamle slags. Vi gik hjem da klokken var 0.45. Jeg gik i bad inden jeg skulle i seng. Det var helt godt at komme til at ligge ned efter den lange hjemtur.

Lørdag den 25-12-82:

Vi stod op ved 8-tiden og gik ned til morgenmad. Der var en af tjenerne, der sagde til Kai, at han dansede godt. Jeg kunne ikke lade være med at grine, for han havde kun været ude og danse en gang i løbet af aftenen. Vi skyndte os at tage badetøj på og gå ned

Dagbog fra Sri Lanka

på stranden. Vi fandt vores plads i skyggen og fik lov og låne en dykkermaske. Derefter lå vi rigtigt og plaskede rundt i vandet hele formiddagen. Vi spiste for første gang frokost på en strand restaurant. Ved 14-tiden gik vi op fra stranden for at blive vasket og tog derefter de korte bukser på. Vi havde aftalt med Winnie, at vi skulle op og købe batik oppe på batikfabrikken. Omkring kl. 15.30 gik vi derop. Kai købte busseronne og jeg fik en nederdel. Vi købte også postkort, men vi var blevet lidt tørstige, så vi gik ned til stranden og fik noget at drikke. Det var ved at blive mørkt og så forsvandt strømmen, så vi sad og hyggede os ved stearinlys. Da vi kom tilbage til hotellet, var der pyntet op og alle bordene var sat ud i haven. Der var pyntet op med farvede lys. Maden bestod af et kæmpe tag-selv-bord. Der var så mange ting at vælge imellem, at det ikke var til at overskue og det var ikke nemt at se hvad der var i de forskellige retter. Nogle af det jeg fik fat i, var så stærkt at jeg måtte lade det ligge. Vi fik rødvin til, men den var så varm, at det var en skam at drikke det. Mens vi sad i haven begyndte det at regne, men vi sad inde under træerne, så det gjorde ikke noget. Der var en skole, der kom og opførte et krybespil og de sang til, men det var ikke så nemt at forstå hvad de sagde. Der var dans bagefter, men vi gik i seng, fordi vi var trætte efter at have været ved stranden hele dagen. KL.22.30 gik vi i seng. Det var så varmt på værelset, at vi lod døren stå åben ud til altanen, men i løbet af natten, var jeg oppe og lukke døren igen.

Søndag den 26-12-82:

Vi stod op kl.8, men det var utroligt svært at komme op. Jeg tror det er fordi det er så varmt på værelset, at vi er helt groggy. Vi gik ned og spiste morgenmad, efter morgenmaden gik vi op i byen for at spørge hvad det kostede for svømmefødder og dykkermaske. Vi fandt ikke nogen, men der var så mange mennesker, fordi der var marked. Der blev solgt alt, lige fra køer til tandbørster. Der var så mange steder hvor de solgte grøntsager. Det var boder af alle størrelser, men det var meget varmt at gå der, så vi gik lige ned om stranden og fik lidt at drikke. Derefter var det ellers op og få badetøjet på, vi skulle jo skynde os at få vores plads under palmerne. Da vi kom på stranden, kunne der heldigvis blive en plads i skyggen til os. Så var det ellers ud i vandet og få alt sveden skyllet af os og hvor var det dog skønt. Winnie kom lidt senere i dag, han havde holdt julefest, hvor de havde drukket arrack, så han havde lidt ondt i hovedet. Jeg fik skrevet vores dagbog ajour. Inden jeg blev helt færdig, ville Kai have noget at spise så vi gik op på strand restauranten og fik lidt at spise. Det varede et stykke tid før vi fik maden, så jeg fik lige skrevet det sidste. Efter frokost gik Kai og Winnie op for at leje en snorkel og svømmefødder. Kai dykkede først, det er bare fantastisk, det er som at kikke ned i et kæmpe stort akvarium med tropefisk. Heldigvis var det blevet lidt overskyet, så var det ikke så varmt. Senere på eftermiddagen var Kai og Winnie kommet i snak med en indfødt. Han havde temmelig meget forstand på koraller og de fisk der levede der. Den indfødte spurgte Kai, om han ville med ud og dykke. Det ville han gerne. Den indfødte ville vise Kai en af de to farlige fisk, som er ude i korallerne. Det viste sig at blive en lang tur på ca. 1 time. De så hvide, brune, grønne og blå koraller. Desuden et utal af forskellige fisk i fantastiske farver. (det havde været lykken at have haft et undervandskamera). De så også nogle

Dagbog fra Sri Lanka

søanemoner og forskellige gopler. I en lille grotte under et koral helt ude ved det yderste koralrev, så de 5 af de farlige fisk. De var meget flotte med store farvestrålende finner (det var dragefisk). Den indfødte dykkede ned og var meget tæt på dem, da han kom op til overfladen igen spurgte han Kai, om han ikke også ville se dem tæt på. Det ville han godt og i andet forsøg, kom han helt tæt på fiskene. Det var vældigt spændende for Kai, fordi han vidste at fiskene var meget farlige. Da de kom op fra den lange svømmetur, gav Kai den indfødte en gang og drikke på den nærmeste strand restaurant. Kai ville give ham en lille skilling for den fine tur, men han ville ikke tage imod noget. Klokkeren var næsten 18 inden vi kom fra stranden. Vi gik i bad og satte os på terrassen for at skrive dagbog og postkort. Vi gik ned og spiste aftensmad kl.19.30. Vi fik kartoffelsuppe og fiskeruller med gulerødder og kartofler skåret i firkanter. Til dessert fik vi is. Det tog sin tid at drikke den øl vi delte til maden, fordi vi var så søvnige. Efter middagen gik vi op på værelset. Klokkeren var kun 21.15, da vi gik i seng.

Mandag den 27-12-82:

Vi stod op kl. 7 og gik ned og spiste morgenmad. Der var ikke mange mennesker, så vi blev i tvivl om spisetiden. Kai gik ud og så efter. Det var den rigtige spisetid. Efter morgenmaden havde vi aftalt med Winnie og Basnayaka, at vi skulle køre en tur til Galle. Det var regnvejrs så det var ikke så varmt, som vi efterhånden var vant til. Vi kom til en fabrik hvor de sleb sten til ædelsten. Vi blev vist ind hvor de havde en forretning, hvor man kunne købe sten af forskellig slags. Ejeren viste os blå månesten, blå safir, rubiner og en rød granat. Han viste os tre sten som var gode, men det havde vi ikke penge til sagde han. Men det endte med at vi fik alle tre sten for \$100, så nu må vi håbe at vi har gjort en god forretning. Vi fik også nogle andre små sten med oven i købet. Vi så også hvordan de sleb stenene, men det var en lidt primitiv måde det foregik på. De havde en drejeskive som de trak ved hjælp af en snor og en pind, der sad rundt om et stykke træ. Der var en anden mand, der sad ved en stor drejeskive. Det var ham der lavede det sidste ved en sten. Han sleb alle de fine kanter på stenen. Da vi havde købt stenene, viste de os to elefanter, som de bruger til at sætte oven på elefanterne, når de havde deres hellige processioner. De to elefanter var en formue værd. De var lavet af elfenben og havde et guldklæde besat med ædelstene. Elefanterne havde en værdi af omkring \$50.000. Derefter kørte vi til en fabrik hvor de lavede smykker af skildpadde skjoldet, selv om det var forbudt. Vi så hvordan de varmede stykkerne sammen. Vi gik ind i forretningen for at se, om de havde et hårspænde til Ellen og vi fandt et der måske kunne bruges. Det var lavet af en kokosnøddeskal. Vi så også på et armbånd til mig. De var for dyre, syntes vi så vi ville ikke købe nogen, men pludselig var manden til at handle med og han gik ned i pris. Det endte derfor med at vi købte tre armbånd, men vi følte at vi havde gjort en god forretning. Derefter kørte vi til resterne af det gamle hollandske fort. Det var en stor borg og husene lå der endnu, men det var ikke passet ret godt. Husene var ved at styrte sammen. De er fra omkring 1650. Det var lidt en skam at det regnede, fordi der var en køn udsigt deroppe fra de gamle mure. Winnie og Basnayaka frøs fordi det regnede, selvom temperaturen lå

Dagbog fra Sri Lanka

på ca. 20 grader. Derefter kørte vi ned til selve byen Galle, det var noget andet end Hikkaduwa, for her var der rigtige forretninger. Der var vist marked også, for der var en masse boder ude på gaden og på torvet. Der var også et fiskemarked, men der var ikke ret mange fisk, fordi det havde regnet og blæst hele natten. Der var også et grøntsags marked, men det var en lille smal gade og der var så beskidt og vådt dernede, at vi ikke gik derned. Vi havde jo købt det vi skulle, så vi kørte hjem. Vi var lidt tørstige så vi standsede lige før Hikkaduwa og fik en gang at drikke. Det var et lille sted og der var det ret billigt. Det kostede lidt over en krone for et glas juice, som vi giver fire kroner for på hotellet. Derefter kørte vi hjem, vi havde aftalt med Basnayaka, at han skulle køre os til optog i Bentota og dagen efter til Colombo zoo. Vi gik op på vores værelse og Kai skrev postkort, mens jeg skrev dagbog. Da vejret ikke var så godt, blev vi enige om at gå ind på hotellet ved siden af og spise. Der fik vi tunfisk med tomat, pommes frites og gulerødder. Der var lidt meget peber på, men ellers smagte det godt. Det var heller ikke så dyrt, 45 kr. for to gange tunfisk og en stor øl. Efter middagen gik vi over i en lille forretning, lige over for vores hotel. Det var en forretning vi havde fået anbefalet af en dansk dame. I den forretning lavede de kniplinger og udtrækningsmønstre. Jeg købte en busseronne, som kostede 130 kr. Det var måske lidt dyrt efter priserne her, men hjemme får vi ikke ret meget pænt for 130 kr. Manden vi handlede med ville sælge os en dug, men det er dyrt hvis vi skulle købe en til vores store spisebord. Han havde ikke nogen stor dug, han kunne vise os, men det ville han have, hvis vi kom igen, inden vi tog hjem. Vi gik op på værelset og skiftede til badetøj. Selv om det ikke var super strandvejr, så skulle vi alligevel ned og bade. Vandet var ikke koldt, det var næsten bedre at være under vandet, for vandet føltes varmere end luften. Det var et andet sted vi havde valgt at dykke, men det var et dårligt sted. Korallerne var nemlig døde og der var meget strøm. Vi gik ind på hotellet ved siden af og fik en gang og drikke, men Winnie frøs fordi det var koldt og solen ikke skinnede. Vi gik op på værelset efter vi havde været i vandet 3 gange. Vi fik skrevet postkort og dagbog. Vi gik ned og spiste kl.19.30, vi var ret præcise hvad det angår. Til aftensmad fik vi kødsuppe og hakkebøf med hvidkål og gulerødder. Til dessert fik vi frugtsalat. Uffe kom og sad ved vores bord, så til sidst blev vi næsten smidt ud af spisesalen, fordi tjenerne var sultne. Vi gik ind i baren og fik en arrack med cola. Men der skete for lidt, så vi gik ind på hotellets bar ved siden af for at prøve den. Hvem sad der, det gjorde Uffe selvfølgelig, så vi fik os en snak, men der sad heller ikke ret mange. Kun nogle fulde tyskere og nogle danskere, der lige var kommet. Vi gik kl.23, da lukkede baren nemlig. Vi stillede vores væggeur til kl.6, fordi vi ville op og se, når fiskebådene kom ind, men de lå ikke ret langt ude den aften. Vi plejede nemlig kun lige at kunne skimte lysene fra bådene, men i aften kunne vi se dem meget tydeligt. Det var måske fordi det havde været tosset vejr natten før, at de ikke turde gå så langt ud.

Tirsdag den 28-12-82:

Vi kom ikke op kl. 6 som vi havde planlagt, men først kl.7.15, så det var for sent at se fiskerne komme ind. Vi gik ned og fik morgenmad, derefter skrev jeg nogle postkort, mens Kai forsøgte at

Dagbog fra Sri Lanka

få vores blitz til at virke, men han turde ikke at rode for meget med den, for så ville garantien nok ikke dække, når vi kom hjem. Vi gik på stranden kl. 9,15. Det var lidt overskyet, men ikke sådanne et tykt skydække som i går. Da vi var lidt sultne omkring middagstid, gik vi op på vores stamværtshus ved stranden og købte sandwich. Vi ville have en øl til, men det kunne vi ikke få, fordi det var helligdag (profeten Muhammed's dag). Så vi fik en sød sodavand i stedet for. Vi gik i vandet et par gange til og derefter ville vi gå en tur langs stranden, men det kunne vi ikke fordi det var blevet højvandet. Jeg gik i vandet og så gik vi op i hotelhaven og fik en øl. Der lå vi i skyggen et stykke tid. Imens var fiskerne ved at komme ind. De havde en meget stor rokke med ind. Der var også mange små fisk, der kunne se ud, som om de var i familie med makrellen. Der var også et par små hajer, så var der en del rød fisk, de så meget mærkelige ud. Vi gik op på værelset ved 16-tiden. Vi fik skyllet saltet af os. Derefter gik vi ned i byen for at købe de sidste postkort, vi manglede at skrive. Den første forretning vi kom ind i, ville manden ikke tage imod den pengeseddel Kai gav ham. Men det var også lige meget, for vi gik bare ind i den næste og der var der ikke nogen problemer med sedlen. Vi gik tilbage til vores værelse og bestilte 2 cola'er, rommen havde vi jo selv. Som sædvanlig gik vi ned og spiste kl. 19.30. Vi fik kødsuppe samt en hel fisk. Det var en stor fisk efter vores mening, for stor til portionsfisk. Der var salat af hvidkål og gulerødder. Til dessert fik vi ananas med karamelsovs, det var lidt sødt. Uffe kom igen og sad ved vores bord, men han kom sent, så vi var færdige før ham. Vi gik en lille tur efter middagen, Vi gik i seng kl. 22.

Onsdag den 29-12-82:

Vi stod op kl. 7.30, men jeg havde lidt svært ved at finde ud af hvad klokken var, fordi mit ur var gået i stå. Vi spiste morgenmad kl. 8. Efter morgenmaden lavede vi fødselsdagsgave til Winnie. Jeg lavede en kuvert af en papirspose og et papirklip af noget papir, der var omkring wc papiret. Vi gav ham 100 kr. og 100 rp samt en refleksbrik. Det lod til at han blev glad for det. Winnie byttede vores svømmefødder om til nogle større og imens var vi ude og dykke begge to. Det var mere betryggende for mig at have en med, især der hvor jeg ikke kunne bunde. Vi gik op fra stranden da klokken var 11.30. Vi skulle jo lige vaskes lidt, inden vi skulle til fødselsdag. Klokken 12 kom Winnie og hentede os. Vi gik ud til hans hjem, det var meget varmt at gå lige midt på dagen. Der var ca. 2 km og det tog omkring 20 minutter at gå derud. Det hus han boede i, var et af de pæne huse. Vi kom ind i en lille gang, derefter videre ind i stuen. Der fik vi at vide, vi skulle sætte os ned. I stuen var der et skab med glaslåger, hvor deres kopper og glas stod. Der var selvfølgelig en masse andre ting, som nærmest var udstillet. Oven på stod der en lille radio og et fjernsyn. De havde tre lænestole og et lille rundt bord. På bordet lå der en lille dug fra Tivoli i København. Så var der plastikblomster på bordet sat i en tysk flaske hårshampoo. Der stod nogle ekstra stole langs væggen. De havde også et juletræ, som de kaldte det. Det var et par grene, der var stukket ned i en stor guld vase. Grenene var pyntet med balloner og nogle strimler brede lameller. Der var også sat en eller to lyskæder på med forskellige farver lys. Det

Dagbog fra Sri Lanka

var et helt lille lysshow for de skiftes til at tænde og slukke. Vi fik serveret te før vi skulle spise, da vi havde drukket den, skulle vi spise. Vi fik serveret ris og carry. Ris og carry er det de spiser mest på Sri Lanka. Man får løse ris der serveres i en stor skål. Dertil er der sat en masse små skåle. I skålene var der fisk i noget stærk sovs, bønner, æg, kartofler, gulerødder og ananas. Der var en tallerken hvor der var anrettet en kæmpe agurkskive, ovenpå var lagt en rødbede, en skive rød løg og til sidst tomater. Der var "papbrød", det minder lidt om franske kartofler med store luftbobler i. Der var også en skål med noget der minder om æblemos med karry i. Det var lidt stærkt det hele, selv om Winnie havde sagt til sin mor, at hun ikke skulle lave det så stærkt, som hun plejede. Vi fik sodavand til. Winnie spiste med fingrene, men Kai og jeg havde fået kniv, gaffel og ske til at spise med. Det viste sig at Winnie havde lånt bestikket på en restaurant. Vi sad for øvrigt inde i et soveværelse og spiste. Der stod en stor seng ved siden af spisebordet. Efter vi havde spist, så vi Winnie's værelse. På væggen hang der en masse plakater, der var en seng og et skrivebord, men der manglede en stol, men den stod nok inde i stuen. Væggene i huset nåede kun op til der, hvor taget begynder. Jeg var lidt overrasket over at der var indlagt strøm. Men det var også kun et kabel, der var ført ind langs den ene hanebjælke. Vi gik ud for at se haven. Den var ikke ret stor. Der var nogle kokospalmer og oveni købet to forskellige slags. Der var også bananpalmer og en hytte af de blade de bruger til at tygge på, i stedet for tobak. Der var et lille karry træ, et nellike træ og græskar. Ja der var det mest nødvendige, de havde også en brønd i haven. Vi så ikke hvor køkkenet var, men det må have været i den lille tilbygning, der var til huset. Udenfor hang der et stykke af et spejl og tre meget slidte tandbørster. Bag ved huset var der en rismark. I skellet mellem huset og rismarken, stod der et stort kokosnøddetræ, det stod helt skævt. Under den blæst det havde været den anden aften, havde været temmelig hård ved træet og det havde resulteret i en stor revne i huset, som stod tæt ved. Noget af roden lå inden i og under huset, så hvis træet væltede ville det ødelægge huset. Men der var så mange gode kokosnødder på det træ, at de ikke ville fælde det. Da vi havde set huset, gik vi tilbage til hotellet. Det var blevet endnu varmere. Vi sagde farvel til Winnie og gik op på værelset for at tage badetøj på. Vi gik på stranden igen og badede nogle gange, men da vi ville gå op igen, kom ham Kai havde været ude at dykke med. Kai og den indfødte talte om fisk og det at være fisker. Han fortalte at han havde været i lære som fisker, men nu levede han af turisterne, for fiskeriet gav for lidt. Men næste år regnede han med at skulle fiske igen. Vi gik fra stranden kl.17.30. Vi fik lidt små-travlt, fordi vi skulle i bad og have spist inden kl.20.30. Vi kunne ikke forstå at Uffe var kommet hjem, så vi spurgte ham, om han ville med til Bentota. Han var for træt sagde han, men der sad en dansk dame i nærheden af hans bord og hun ville godt med. Vi kørte da klokken var 20.30, vi skulle jo til Bentota og se elefantoptoget. Da vi kom derhen, var det ved at være kaos det hele, men Basnayaka fik lov at køre ind, hvor der var et gæsthaus og så gik vi resten af vejen. Vi kom derhen hvor man kunne sidde ned. Det kunne vi også komme til hvis vi ville. Man kunne nemlig købe billetter på hotellet. Winnie fandt et andet sted, hvor det var bedre, der kunne vi også sidde ned. Det var godt nok lidt hårdt at sidde

Dagbog fra Sri Lanka

på, fordi vi sad på grøftekanten. Efter at have ventet ca.2 timer, kom det store øjeblik. Det hele begyndte med at der kom nogle drenge med nogle piske. De slog med dem, så det lød som pistolskud. Så kom der drenge med nogle hjul, hvor der var fakler på, så fulgte den første elefant. Den havde et stort dækken ned af snablen og over ryggen. Det var stof hvorpå der var lavet batik. Så gik det ellers hurtigt, der kom elefanter og en masse forskellige dansere, der lavede opvisning, mens de gik. Musikken var trommer og nogle fløjter. Det er meget svært at beskrive, man skal opleve det selv. Men det var det værd, at ofre sin nattesøvn på. Da det hele var overstået, gik vi hen til bilen. Vi gik ind på det der gæsthaus og fik en øl, inden vi kørte hjem. Der sad nogle meget søvnige piger, men de ville gerne se, hvad vi var for nogen. Klokken var næsten 1.30 inden vi kom i seng.

Torsdag den 30-12-82:

Vi stod op kl.7 og gik ned og spiste morgenmad. Vi skulle køre til Colombo kl.8.30. Vi kørte til den aftalte tid. Det var det sædvanlige tumult at køre den strækning. Mennesker og køer overalt. Vi kom ind til centrum, Winnie skulle ind på posthuset og hente en pakke, der var kommet til ham. Imens kørte vi rundt og rundt om posthuset, for at finde en parkeringsplads. Endelig fandt vi en helt nede ved stranden. Det var meget godt, for der var da i det mindste en smule frisk luft. Vi gik hen til et sted, hvor der blev holdt marked, her var det muligt at købe næsten alt. Der var stof, tasker og tøj i alle mulige kvaliteter. Der var også nogle, der gik rundt og ville sælge os legetøj(plastikpistoler)og andre skøre ting. Der var simpelthen mennesker overalt. Det var lige ved at blive for meget for mig, men vi gik ind i en af stof boderne og købte en sodavand. Så gik vi hen til posthuset for at se efter Winnie. Basnayaka gik ind for at se efter ham, men han var der ikke, så vi gik hen til bilen, men der var ingen Winnie. Banayaka gik af sted for at finde Winnie, da der var gået 15 minutter kom de. Winnie kunne ikke finde os, så det var godt at Basnayaka gik ud for at finde ham. Endelig kunne vi køre til Zoo. Det var en lidt varm tur at gå rundt i Zoo, men det var en oplevelse. Selve haven var meget pænt anlagt, fordi der var mange planter, som vi ikke havde derhjemme. Der var også mange dyr, som vi ikke kendte, men dyrene var ikke så godt passet, som vi er vant til hjemme. Da vi havde gået ca. halvvejen, gik vi ind for, at få noget at spise og drikke. Det hjalp på sulten og tørsten. Bagefter gik vi resten af haven igennem, der var mange, der kikkede efter mine ben, fordi jeg gik i korte bukser. Når de kikkede op og ned af mig, kikkede jeg også op og ned af dem, men så kikkede de væk og blev flove. Da vi var færdige med at se Zoo, kørte vi lige hjem, men der var mere trafik nu, og alligevel tog det kun knap 2 timer at køre hjem, så det gik hurtigt. Da vi kom hjem, stod Uffe der så han fik sin blitz, som vi havde lånt, da vores egen var gået i stykker. Derefter gik jeg op og fik badetøjet på, vi havde jo svedt lidt i bilen. Det var skønt at få en svømmetur igen. Imens gik Kai ind og købte en øl, som vi delte, da jeg var færdig med at bade. Det var slet ikke koldt at sidde i hotel haven, selv om jeg havde vådt badetøj på. Da vi var færdige, gik vi op og blev vasket. For en gangs skyld, gik vi ned og spiste kl.19. Vi fik minestrønesuppe og svinekød med spagetti til. Der var is til dessert. Efter vi havde spist, gik vi op på værelset, fordi vi skulle skrive dagbog. Vi

Dagbog fra Sri Lanka

fik en rom og cola, inden vi gik i seng. Vi sad på terrassen og nød en drink, men det blæste en del, så vi var nødt til at lukke døren. Vi gik i seng kl.21.15.

Fredag den 31-12-82:

Efter en god nats søvn, stod vi op kl. 7 og gik derefter ned og spiste morgenmad. Det var meningen vi skulle i byen og handle, så vi satte os på terrassen for at skrive i dagbogen. Så kom vi til at snakke om vi kunne have alt det vi havde købt, så vi lavede lige en lille prøvepakning. Men det kunne snildt være der. Vi havde ellers snakket om, at vi ville købe en taske, men vi havde ikke rigtigt kunne finde en der var pæn, så det sparede vi. Inden vi gik på stranden, var vi nede for at bestille billetter til Basnayaka og Winnie, men de kunne ikke få lov til at komme ind og spise om aftenen. Man ville ikke lukke de indfødte ind på hotellet, for de drak for meget og ødelagde det hele sagde de. Vi gik på stranden kl.9.30. Da Winnie kom sagde vi det til ham, men han tog det pænt, fordi han viste at de ikke lukkede indfødte ind på det hotel vi boede på. Klokkeren 12 gik vi op på strand baren for at få noget at drikke, mens vi sad der kom Winnie, han havde været på posthuset for at sende to breve, som tak for de to pakker han havde fået. Jeg skrev dagbog, mens vi sad der. Vi fik den sædvanlige mad og spise. Efter at vi havde badet nogle gange, blev vejret lidt dårligere, det begyndte at regne ved 15-tiden. Derefter gik vi op og vaskede os og fik en lille middagssøvn. Vi skulle spise kl. 20. Det var heldigvis blevet tørvejr, for der var jo dækket op i haven til nytårsaften. Det var en buffet meget flot lavet. Maden var arrangeret i forskellige farver ved siden af hinanden. Vi kom til at side ved siden af nogle velhavende tyskere, det var lidt svært pludselig at stille om fra engelsk til tysk. Men det gik bedre ud på aftenen. Da klokken var 24, blev der fyret raketter af, men det var ikke så meget som juleaften. Men de små raketter var lidt farlige. Det var nogen der var lavet med håndkraft, altså ikke fabriksfremstillet fyrværkeri. Det var lavet af avispapir med krudt inden i og så en lunte. Der var også dans i spisesalen, men det var et dårligt orkester. Efter at have haft en meget stille og rolig nytårsaften, gik vi i seng kl.1.30. Da klokken var 5 vågnede vi ved, at der blev skudt nytår ind igen.

Lørdag den 1-1-83:

Vi stod op kl. 7.15 og gik ned for at spise morgenmad kl.7.45, men vi kunne ikke få noget at spise før kl.8, så vi satte os ud i haven og ventede. Efter morgenmaden gik vi op for at pakke lidt sammen. Vi gik derefter på stranden for at nyde de sidste par timer, inden vi skulle begynde hjemrejsen. Vi skulle være ude af vores værelse kl. 12. Vi gik fra stranden, da klokken var 11, efter at have været i vandet 5-6 gange. Vi måtte skynde os at blive færdig med at bade og få pakket det sidste, fordi der skulle gøres rent på vores værelse. De nye gæster var allerede kommet. Nu begyndte den lange ventetid. Vi havde aftalt at vi skulle mødes med Winnie kl.13. Vi havde heldigvis fået lov til at stille vores håndbagage hos en dansker. Vi fik en øl i baren, hvad skulle vi ellers lave. Kl. 13 gik vi ud for at møde Winnie, vi var sultne, så vi gik hen på en bar, hvor vi også kunne få lidt mad. Da det var det sidste måltid i Hikkaduwa, bestilte vi tournedos til os

Dagbog fra Sri Lanka

alle tre. Det smagte rigtigt godt. Da vi havde siddet der lidt og fordøjet maden, gik vi ned på stranden. Vi kunne jo ikke bade, så vi satte os for sidste gang på vores stam bar ved stranden. Der sad vi så og ventede. Da klokken var 16.30, gik vi til hotellet for at se om vores kufferter var kommet af sted, men det var de ikke, så vi satte os i hotellets have. Der sad vi så og snakkede med de danskere, der også skulle hjem. Endelig blev klokken 17.45, så vi gik udenfor hotellet for at vante på bussen. Der kom også en af Tjæreborgs busser, men den kørte bare forbi. Klokken var efterhånden blevet 18, så vi var ved at blive nervøse for, at de havde glemt os. Endelig kom bussen og vi fik sagt farvel til Winnie. Vi fik en plads på bagsædet. Mens vi ventede på at vi skulle køre, kom Basnayaka for at sige farvel til os. Endelig kørte vi og vi fik vinket farvel til dem vi kendte. Derefter gik turen til Colombo. Jeg havde fået en meget varm plads. Vi skulle skrive på vores billetter, om vi var ryger eller ikke ryger og derefter blev billetterne igen samlet ind af rejselederen. Da han ville dele dem ud igen var det svært, fordi vejene var så dårlige. I Colombo skulle vi ind og spise. Det var på øverste etage af et højhus, hvor der var indrettet en lidt eksklusiv restaurant. Der var meget hyggeligt, men der var bare for lidt lys, så det kneb lidt med at se, hvad det var vi spiste. Vi fik buffet hvor vi selv skulle gå hen og tage, hvad vi ville have. Kai gik først op for at hente mad og jeg fik bestilt en øl, men pludselig blev jeg lidt hed om ørene, fordi jeg var ikke helt sikkert på, at vi havde flere penge tilbage. Det viste sig at det havde vi heller ikke, men vi havde jo dollars. Kai var tørstig og bestilte en øl til, vi havde jo dollar nok, men de kunne ikke give tilbage på en \$10 seddel. Men heldigvis var der en dansker, der kunne låne os penge til at betale øl nummer to med. Det var lidt svært at spise kød med gaffel og ske som var bestykket. Det var underligt, der ikke var lagt knive på. Maden var meget stærk. Det var en smuk udsigt, der var deroppe fra. Efter maden gik turen det sidste stykke ud til lufthavnen. Derefter gik der ellers panik i det hele. Rejselederen havde vores billetter, men han glemte bare at spørge politiet, om han måtte komme med ind i afgangshallen, så politiet kom og hentede ham. Men vi fik afleveret vores kufferter og fik vores billetter, så vi kunne komme gennem tolden. Vi fik købt cigaretter og spiritus i tax free shop. Der gik ikke mange minutter, før der var udkald til maskinen. Vi ville gerne sidde ved siden af Uffe og havde også fået tre numre ved siden af hinanden troede vi, men vi kom ikke til at sidde ved siden af hinanden alligevel. Vi fløj først kl.0.45, vi skulle efter planen være fløjet kl.0.30. Da vi var kommet i luften, fik vi juice. Hovedretten bestod af tournedos og dertil fik vi rødvin. Det havde vi ikke fået før på dette sene tidspunkt (kl.1.30). Vi var ikke så sultne, for vi havde jo næsten lige spist. Derefter blev lyset dæmpet, så vi kunne sove til vi nåede Dubai. I Dubai måtte vi komme ind i transithallen. Der kunne vi også købe noget, bl.a. var spiritus billigere end i Colombo, men der havde vi jo allerede gjort vores indkøb. Vi fik strakt benene lidt. Vi kom tilbage til flyveren og kom i luften. Vi fik derefter serveret morgenmad, som bestod af æg, pølser og nogle tørre brød. Efter morgenmaden var der film. Nogle sov og andre så film. Den var bedre end den vi så på udturen. Vi mellemlandede i Paris, men der fik vi desværre ikke lov at gå ud. Men der var mange, der skulle af i Paris, så da vi startede igen, var der mere plads. Der var også sådan en dejlig stemning i flyveren, fordi nu var der

Dagbog fra Sri Lanka

mere plads til at de folk, der havde boet på samme hotel, kunne gå rundt og snakke med hinanden. Det var en dejlig afslutning på en lang flyvetur. Vi landede i København kl.11.50, det var så præcist, som det kunne være. Så skulle vi gennem tolden og så ud og have vores bagage. Der var lidt problemer med at få transportbåndet til at køre, men langt om længe lykkedes det. Vi fik vores kufferter og så skulle vi prøve, om vi kunne få plads i en flyver hjem. Kai løb hen i indenrigslufthavnen for at høre hvordan chancerne var, men det havde ikke været nødvendigt, fordi der var et SAS kontor, lige udfor hvor Uffe og jeg ventede, men da var Kai allerede gået. Han kom tilbage og var drivvåd. Men der var ikke nogen afgang før klokken 17 og det ville vi ikke vente på. Vi tog en taxa sammen med Uffe til hovedbanegården. Vi satte os ind og fik en gang og drikke. Derefter gik jeg hen for at ringe til Lars og Hanne, for at spørge om Lars ville hente os i Sønderborg, og om de havde så meget rugbrød, at de kunne låne os lidt til næste dag. Jeg ringede også til S.B. og Ellen for at sige, at vi var kommet til Danmark igen. Men hvor var der dog koldt på banegården. Vi gik ned for at vente på toget, der mødte vi to ældre damer, som havde boet på samme hotel, som vi havde. Vi fandt vores plads i toget, det viste sig desværre, at vinduet i vores kupé ikke kunne lukke helt, så det trak temmelig meget og vi frøs. Men heldigvis kunne vi få lidt varme på færgen samt noget at spise. Vi fik ikke lavet vores vindue, men vi satte nogle tændstikker i klemme og nogle servietter og rullede gardiner for. Det hjalp lidt, men det var godt, at vi skulle skifte tog i Tinglev og det var et nyt tog hvor vinduerne heldigvis kunne lukkes. Vi var 10 minutter forsinket, da vi ankom til Sønderborg. Det var dejligt at Lars kom og hentede os. Da vi kom hjem til Elstrup, havde Lars og Hanne lavet hakkebøf og jordbærgrød til os. Det var dejligt for vi havde tømt vores køleskab, inden vi tog af sted. Men hvor var vi trøtte. Kai var nødt til lige at prøve om han kunne starte Volvoen. Den var ikke til at få liv i, men til sidst kom den i gang og så var det bare om at komme i seng. Hvor sov vi dog godt den nat. Alt i alt må vi sige, at det havde været en virkelig oplevelsesrig og dejlig ferie. Noget helt andet end vi før havde prøvet.